

κωτέρων χρωμάτων, εξαίρων την εὐγένειαν τοῦ βασιλικῆς αἱματός της καὶ τὸ ἀπαράμιλλον κάλλος καὶ τὰς γυναικείας, προσθέτων δὲ, ὅτι ἤθελε τὸν ὀδηγήσει εἰς τὸ ἀγνωστον κρυφύγετόν της, ἅμα ὡς ἐνυμφεύετο τὴν ἐρωμένην του.

Ὁ υἱὸς τοῦ Ἄλπ-Ἀρσλάν, ἐξηγμένους τὸ πνεῦμα ἐκ τῶν διαφόρων περιγραφῶν τῆς δασύμου ἐπὶ καλλονῇ κόρης, καὶ κατελιγμένους ἐκ τοῦ κατὰ φαντασίαν ἔρωτος, ὅστις εἶνε ὁ σφοδρότερος καὶ ἐμπαθέστερος παντός ἄλλου διὰ χαρακτῆρα ἄγριον καὶ ὀρμητικόν, ἀναπτυχθέντα μέσῳ αἱμάτων καὶ φόνων, οἷος ἦτο ὁ τοῦ Ἀλῆ-Μελήκ, ἐμεστέυσεν, ἠπειλήσεν, διέταξεν, καὶ ἐντὸς ὀλίγιστων ἡμερῶν ἐνύμφευσεν τὸν προδότην, ὅστις, μὴ δυνάμενος ἢ νὰ φανῇ συνεπὴς εἰς τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν πρὸς θηριώδη τύραννον, ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς τὸν Πύργον τῆς Κόρης, ἐνθα οἱ φυγάδες ἀνέμενον τὴν ἀνάρρωσιν τοῦ στρατηγοῦ, ὅπως ἀπέλθωσι τοῦ ἐπισφαλοῦς ἐκείνου καταφυγίου, πρὸς τοὺς ἐν Οἰνῳ συγγενεῖς τῶν.

Μόλις ἐφάνη ὁ Μελήκ μετὰ τοῦ στρατοῦ του, καὶ ὁ γενναῖος Μανουήλ, καίτοι πάσχων, ἐξῆλθε μετὰ τῶν ἀνδριστέρων στρατιωτῶν του, ἵνα μαχόμενος ἀπασχολήσῃ τὸν ἐχθρὸν καὶ παράσχω τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ Πύργου, ὅπως δραπέτευσαι διὰ κρυφίας ὑπογεύου διόδου, διηκούσης μέχρι τῆς πέραν τῶν βράχων ἐλτεινομένης πεδιάδος.

Πολλάκις ἐρώρησεν ὁ ἐχθρὸς πρὸς ἄνδρον, ἀλλ' ἀπεκρούσθη κρατερῶς, μέχρις οὗ ὁ Μανουήλ, πληγείς θανάσιμως παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ κρηνοῦ, ὠλισθήσῃ καὶ ἐκυλίσθη νεκρὸς ἐν αὐτῷ.

Γενικῆς τότε ἐπικρατησάσης συγχύσεως καὶ σφαγῆς, ἡ θέσις παραδόθη, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἐπετέθησαν μανιώδεις κατὰ τοῦ Πύργου.

Ἡ Εἰρήνη παραφυλάττουσα καὶ ἰδοῦσα τὰ γενόμενα, ἐπέσπευδε τὴν δραπέτευσιν τῶν ἐναπολειπομένων· ἀλλ' ὅτε παρεδῆσθη ἡ πύλη, ὅπως περισπάσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἐχθροῦ καὶ διευκολύνῃ τὴν δραπέτευσιν τῆς θυγατρὸς ἐκείνου, ὅστις χάριν αὐτῆς τὰ πάντα ἐθύσασεν, ἡ ἡρώϊκὴ κόρη, διελθοῦσα ὡς ἀκαριαία ἄκτις πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ἐκφρονος ἐκ θριάμβου καὶ πόθου Μελήκ, ἔδραμε πρὸς τὴν ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ κυκλοτεροῦς πύργου ἑλικοειδῇ κλίμακα, τὴν ἄγουσαν μέχρι τοῦ ἐπιστέγου, καὶ ἀνῆρχετο αὐτὴν ἐν φανταστικῇ ταχύτητι.

Ὁ Ἀλῆ Μελήκ, εἰς τὴν ἀστραπιαίαν ἐκείνην λάμψιν, ἀνεγνώρισε τὴν κόρην τῆς φαντασίας του, ἣν μάτην μετὰ τοσαύτης λύσεως ἀνεζήτησε μέχρι τοῦδε, φρίσσων δὲ καὶ βρυχώμενος, ἐρρίφθη κατόπιν της. Ἡ χρυσὴ κόμη της ἠπλοῦτο κυματίζουσα εἰς τὸν ἀέρα ἐν τῇ ταχεῖ ἀναβάσει, καὶ ὁ ἀγαλματώδης τράχηλός της προέβαλλε κάλλευκος ὑπὸ τὴν ἐκφεύγουσαν περφόραν. Δύο μόνον βαθμίδες τὸν ἀπεχώριζον καὶ ἐμαίνετο μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὴν μικρὰν ταύτην ἀπόστασιν.

Ἐφθασαν εἰς τὸ ἐπίστεγον, καὶ τὸ ἐπίπεδον τοῦ ἐδάφους συνέδραμε τὴν καταδιώξιν· κατέφρασεν αὐτὴν παρὰ τὰς πολεμιστράς, καὶ τείνας τοὺς βραχίονας τὴν συνέλαβε μεθῶν καὶ λειποφυγῶν.

Ἄλλ' ἐκείνη, μὴ διακόψασα τὴν ὁρμὴν ἧτις τὴν ἔφερε τρέχουσαν, ἐτινάχθη εἰς τὴν ἄβυσσον τοσοῦτον ἀκαριαίως, ὥστε ὁ Ἀλῆ-Μελήκ, πιστεύων ἔτι ὅτι τὴν ἐκράτει, ἐθλίψεν ἐπὶ τοῦ στήθους του τὸ κενόν, ἐν τῇ πορφυρᾷ, ἣν ἐκείνη ἀπέλιπεν εἰς τοὺς βραχίονάς του.

Ταχέως ὁμοῦ ἀφυπνισθεὶς ἐκ τῆς διαφύσεως τῶν προσδοκῶν του, εἶδε τὴν χιονώδη ἐσθῆτά της κυματίζουσαν, τὴν κόρην κρημιζομένην ἀπὸ τοῦ ἀκαταμετρήτου ὕψους τοῦ πύργου, καταπεσούσαν ἐπὶ τοῦ βραχώδους χείλους τοῦ κρηνοῦ, ὀλισθήσασαν ἐν τῷ αἵματι τοῦ Μανουήλ καὶ κατόπιν κυλιθεῖσαν εἰς τὰ βάθη τοῦ βαράθρου, ἐνθα ἐκείνος τὴν ἀνέμενε.

Ὁ Ἀλῆ-Μελήκ, παρὰ φρων ἐκ τῆς δεινῆς ἀποτυχίας, ἔδραμε πρὸς τὸν κρημινόν, ὅπως νεκρὰν ἄν τὴν κυριεύσῃ. Τὴν εἶδεν ὑπέροπτε περικαλλῇ καὶ οὐρανίον ἐν τῷ ἡρωϊσμῷ της, ἀναπαυομένην ἐπὶ τοῦ γενναίου στήθους τοῦ συμμάχου της, καὶ παράφορος ἐπὶ τῇ θεᾷ ἐλείνη, διέπέρασε διὰ τῆς λόγχης της τὰ δύο πτώματα, μετὰ τρομερῶν κραυγῶν διατάξας, νὰ κρημισθῇ ὁ πύργος ἐπ' αὐτῶν καὶ νὰ τ' ἀποκρύψῃ τῶν ὀψείων του.

Πλὴν, τοῦτο δὲν ἤσκει ὅπως ἱκανοποιήσῃ τὴν λύσσαν τῆς καρδίας του· καὶ πρὶν συντελέσει τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς, ἀπῆλθε ζητῶν νὰ πνίξῃ ἐν τῇ βοῇ τῶν πολέμων, τοῦ ἀπολεσθέντος ὀνειρου τὸν ἀνίατον πόθον. Ἄλλ' ἔκτοτε οὐδεμίαν πλέον ἐπιτυχίαν ἠδυνήθη νὰ δρέψῃ. Εἰς τὴν ἀμέσως μετὰ ταῦτα συναφθεῖσαν πρὸς τοὺς Οἰνῶεις μάχην, ἠττήθη κατὰ κράτος, καὶ ἀδυνατῶν νὰ ἐξαλείψῃ ἐκ τοῦ πνεύματός του τὴν ἀνάμνησιν τοῦ φάσματος τῆς Κόρης τοῦ Πύργου, ἀπέθανεν ἐντὸς ὀλίγου, ὁ δὲ ἄφρος του δεικνύεται ἔτι, σωζόμενος παρὰ τὴν κομόπολιν Νεοκαισάρειαν.

Τὴν σήμερον, ἐν μόνον ἐρείπιον τείχους ἀπένειμεν ἐκ τοῦ Πύργου, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Κῆζ Καλεσί (Κόρης Πύργος), καὶ παρ' αὐτὸν χαίνει ἡ ἐπὶ τῆς ὑπογεύου διόδου, ὅθεν ἐδραπέτευσαν οἱ φυγάδες τῶν Κομάνων.

Τοιαυτὴ διασώζεται παράδοσις περὶ τοῦ Πύργου καὶ τοῦ τρόπου τῆς προσόδου τῶν Κομάνων· λέγεται δὲ, ὅτι ὑπῆρχε τουρκικόν τι ἔγγραφο ἐν Οἰνῳ, ἱστοροῦν ἀκριβῶς τὰ τῆς παραδόσεως τῆς πόλεως, ὅπερ ἀναζητήσασα δὲν εὗρον· ἀλλ' ἐπληρορήθη, ὅτι ἠγόρασεν αὐτὸ Ἕλληνας τις ὅπως δημοσιεύσῃ μετὰ φρασίν του. Ἀγνοῶ ἂν τὸ ἐπραξῇ μέχρι τοῦδε· ὅπως δὲ ποτε, τὸ χειρόγραφο τοῦτο ἔσεται ἡ λυδία λίθος τῶν ἐμῶν πληροφωρῶν, ἐὰν ὧν ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς τὰς ἐλαθὸν περ' ἀγραμμάτων ὅλως προσώπων.

ΔΕΙΝΟΜΑΧΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ

ΤΕΧΝΗΤΑ ΩΑ

Πολλάκις ἐλέγχθη, ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ κατασκευάζουσιν ὡὰ τεχνητά· ἰδοὺ δὲ καὶ λεπτομέρειαι τῆς ἀληθοῦς ὑπαρχούσης παραδόξου ταύτης βιομηχανίας.

Τέσσαρες ἐπὶ μέρους ἐργασίαι ἀποτελοῦσι τὴν ὅλην κατασκευὴν· ἡ παρασκευὴ τῆς λευκότητος· ἡ κίτρινον τοῦ ὡοῦ, ἡ παρασκευὴ παρασκευῆ τοῦ λευκώματος, ἡ τοῦ περικαλύπτοντος ταῦτα ὕμενος, καὶ ἡ τοῦ κελύφους. Καὶ ἡ μὲν λευκότης εἶναι μίγμα ἐξ ἡλεῖρου, ἀραβοσίτου, ἀμύλου, ἐκχυλίσματος σίτου, ἐλαίου καὶ διαφόρων ἄλλων ἀρυμάτων· τὸ μίγμα τοῦτο ἐν καταστάσει μάλης πυκνῆς χύνεται ἐν τῇ ἐπὶ μηχανῇ, ἧτις τῷ διδῇ σχῆμα στρογγύλον, ἐν ἐτέρῳ διαμερίσματι ἡ λέκνηος αὕτη περικαλύπτεται ὑπὸ τοῦ λευκώματος, λευκώματος ὁμοίου τοῦ φυσικοῦ ὡοῦ· τὸ νέον τοῦτο ὑγρὸν, πηγνύμενον λαμβάνει ὡσεὶ δὲ σχῆμα διὰ προσδιαζούσης περιστροφικῆς κινήσεως. Οὕτω κατασκευασθὲν τὸ ὡὸν μεταβαίνει εἰς τὴν καλουμένην μηχανήν τοῦ δέρεματος, ὅπου περιβάλλεται ὑπὸ λεπτοτάτου ὕμενος, καὶ τέλος εἰς τὸν ὁστρακωτὴν, ὅπου λαμβάνει τελευταῖον περικάλυμμα, ἥτοι στρώμα γυφύου κατὰ τι παχύτερον τοῦ φυσικοῦ κελύφους. Τίθετον δ' ἐπειτα ἐπὶ τοῦ ξηραντήρων τῶν ὡῶν, τὸ μὲν κέλυφος ξηραίνεται ἀκαριαίως, ἐνῶ ταχέως πήγνυται τὸ ἐσωτερικόν.

Τὸ προῖόν τοῦτο ὁμοιάζει πληρέστατα πρὸς τὸ ἀληθές ὡν. Διαβεβαιῶσι δὲ ὅτι τὸ ἐργοστάσιον δὲν ἐξαρκεῖ εἰς τὴν κατακόλυσιν, καὶ ὅλον τὸ παραδιδόμενον ποσὸν παραγορίζεται ὑπὸ δυο ἐμπορικῶν οἰκῶν τῆς Νέας Ὑόρκης.

Τὰ ὡὰ ταῦτα ὅλως ἀβλαβή, εἶνε ἐπίσης θρεπτικὰ καὶ ὑγιεινὰ ὡς τὰ τῆς ὀρνίθου, ὑπερτεροῦσι δὲ τῶν φυσικῶν ὅτι οὐδέποτε φθείρονται, καὶ ὅτι ἐνεκα τοῦ πάχους τοῦ κελύφους ἡ μεταφορὰ αὐτῶν καθίσταται εὐχερестέρη.